KK-III-331

Maestoso

O zbawcza Hostio

(autor: nieznany)
oprac. M. Woźny – Luty 1984

f

O zba-wcza Ho-stio godna czci, co lud do nie-bios wie-dziesz bram.
Je- dne- mu w Trój-cy Władzy ziem, niech będzie chwa-ła wka-żdy czas.

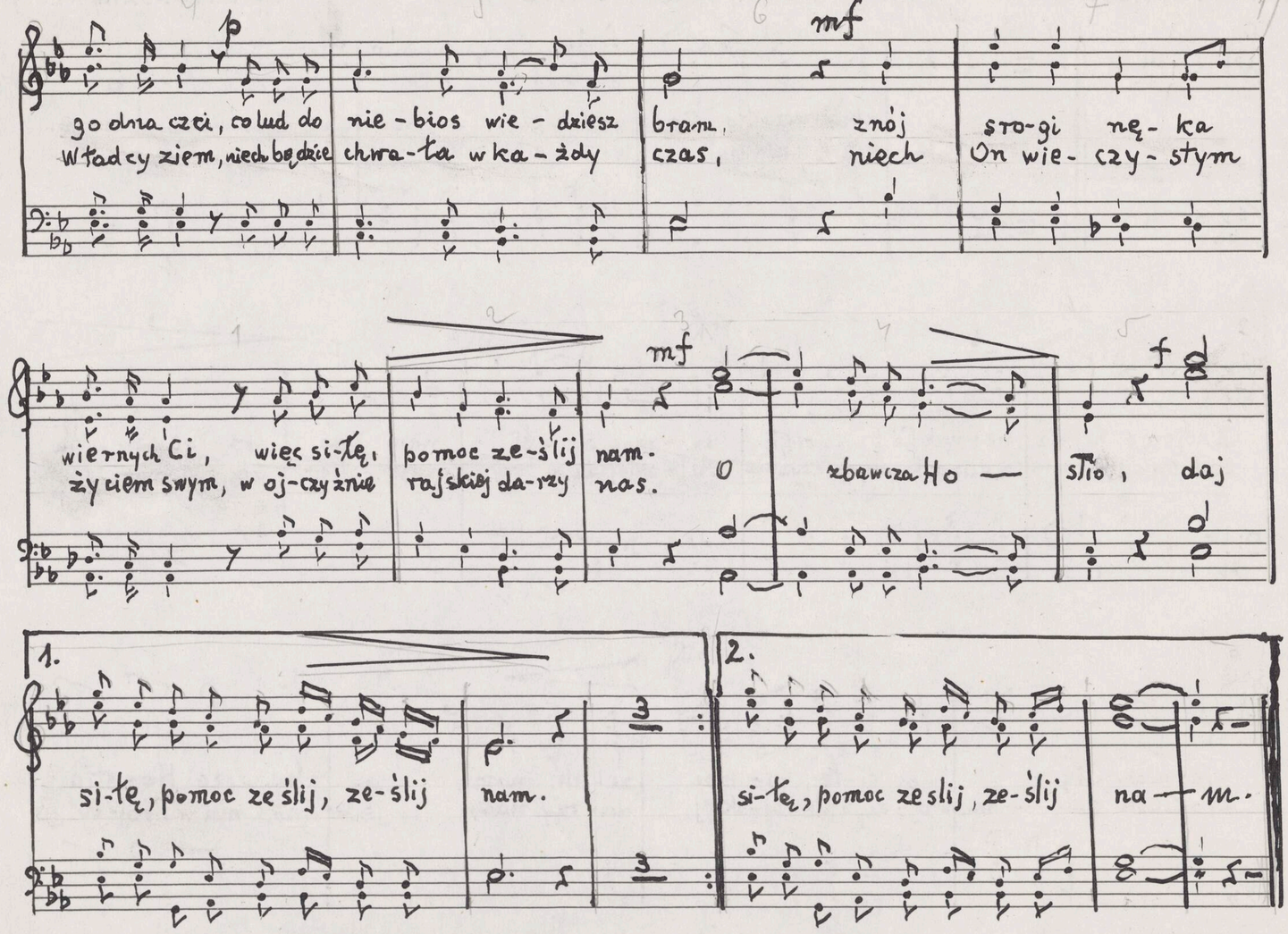
Znój sro-gi nę-ka wiernych Ci; więc si-łę, po-moc ze-ślij nam. Znój sro-gi nę-ka
Niech On wie-czy-stym życiem swym, woj-czyźnie raj-skiej da-rzy nas. Niech On wie-czy-stym

p

wiernych Ci, więc si-łę, po-moc ze-ślij nam, o zba-wcza Ho-stio
ży-ciem swy — m, woj-czyźnie raj-skiej da-rzy nas, je- dne- mu w Trój-cy

f

ARCH. CAPIT. CATH. CRACOV.

p
go dnia czci, co lud do nie-bios wie-dziesz
W tad cy ziem, niech będzie chwa-ła w ka-żdy
mf
brame. znój sro-gi nę-ka
czas, niech On wie-czy-stym
mf
wiernych Ci, więc si-łę, pomoc ze-ślij nam-
życiem swym, w oj-czyźnie rajskiej da-rzy nas.
O zbawczą Ho —
f
ślio, daj
1.
si-łę, pomoc ze ślij, ze-ślij nam.
2.
si-łę, pomoc ze slij, ze-ślij na — m.